

ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ

Бережна Л.В.

*директор школи, вчитель-методист,
Криворізька загальноосвітня школа I-III ступенів №69*

ПЛІДНА ВЗАЄМОДІЯ БАТЬКІВ, ШКОЛИ – ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ

Динаміка сучасних змін надзвичайно велика. Напевно, ні одна сфера науки не викликає бурних дебатів, як педагогіка, зокрема співпраця в досягненні спільних нових висот. В останні роки перед закладами загальної середньої освіти особливо гостро стоїть питання виховання розвинутих, активних громадян нашої країни. Особливе значення в реалізації цього завдання має такий компонент як співпраця учасників освітнього процесу. В педагогічному процесі необхідно враховувати стан особистості учителя, учня, батьків, їх змістовне співробітництво. У педагогів має бути розвиненим сучасний стиль педагогічного мислення, у учнів інтерес до навчання, у батьків відповідальність за майбутнє своєї дитини. Розуміння ситуації допоможе здійснити пошук інформації, знайти алгоритм дій й звернути увагу на свої прорахунки та спільні вирішення. Сьогодні вкрай необхідно створювати ситуацію успіху дитини, розвивати активність і навички колективно злагоджених дій.

На наших очах змінився час, у якому живуть наші діти. Дитина народжується достатньо вільною. Після народження, її починають оточувати незрозумілі речі, до яких потрібно пристосуватися. Дитина легко програмується, особливо близькими їй людьми, між ними дуже тісний зв'язок, і саме від дорослого залежить, якою вона виросте. Всі діти різні, розвиваються по своєму плану, а дорослі мають навчити їх жити в суспільстві. Перші п'ять років життя дитини, як відомо, є часом їх максимального інтелектуального і емоційного розвитку. Уроджені здібності – не показник розвитку дитини, а одна з основ його розвитку. В сучасних умовах мета розвиває особистість, а засіб навчання [1, с. 12]. Саме на основі вроджених розумових здібностей формується креативність, творча активність.

В сучасному світі потрібно не просто йти в ногу з часом, але і йти на два кроки вперед. Необхідно розуміти, що навчання дитини починається дома, і головну роль в цьому відіграють батьки. З самого раннього віку дитина спостерігає за всім, що оточує її, і таким чином навчаються, кожна маленька деталь може створити глибоке враження на неї. Діти потребують уваги батьків, якщо батьки нехтують цим в перші п'ять років росту дітей, то це може бути небезпечно для них. Дитина може сформуватися в перші десять років такою, якою захочуть бачити її батьки [2, с. 22]. Характер, звички, поведінка в суспільстві формуються в процесі виховання саме в цей період.

Щоб виховувати дітей необхідно вміння. Виховання може відбуватися шляхом участі в вирішенні загальних та сімейних проблем. Дітей необхідно навчати правильній поведінці в суспільстві. Дитина має бути впевнена в тому, що батьки піклуються про неї, люблять її і завжди допоможуть їй. Батьки мають володіти мистецтвом виховання своїх дітей в позитивному руслі. Діти копіюють і практикують звичні, а інколи, і незвичні форми поведінки. Дорослі, спілкуючись з дітьми, завжди мають контролювати свої дії. Віра в своїх дітей допоможе їм вирости відповідальними і уважними.

Кожна дитина по-своєму не повторна. Саме діти несуть відповідальність за майбутній розвиток і процвітання країни. Дуже багато залежить від виховання дітей і того, які моральні цінності та ідеали були закладені в них. Дитина навчається, роблячи висновки із власних спостережень, її відношення до життя визначається досвідом, який вона отримала в ранньому віці. Ніхто з батьків не хоче, щоб їх дитина була безвідповідальною і набувала поганих звичок. В цьому плані на батьках лежить велика відповідальність.

Батьки мають вчити дітей ставитися до їх помилок, як до можливості отримати нові знання. Це навчить їх нести відповідальність за свої помилки. Батьки своїм прикладом мають прищеплювати дітям ідеали. Без правильних ідеалів академічна освіта пуста трата часу. Батьки мають виховувати у дітей любов до своєї культури і її цінностей, їх потрібно вчити ідеалам реального життя. Дуже важливо, щоб батьки розуміли психологію своєї дитини і виховували в них індивідуальність, активність.

Діти дуже сильно відчують свою залежність від батьків. Часто вони виказують протест, вводять свої правила, тим самим формується їх особистість. Їх незалежність – це введення дитиною власних правил. Дитина залежить від батьків матеріально в плані житла, харчування і т.д. Багато батьків готові їм забезпечити це, але з умовою, щоб вони засвоїли їх програму, їх уявлення про те, що добре і що погано. Дитина формує свою особистість. А сформувавши особистість, вона її відтворює і зміцнює. Дитина оперує в основному емоціями, тому і запам'ятовує емоції. Діти – великі вигадники і фантазери, ця дитяча якість допомагає їм в використанні простої природної технології допомоги собі.

Батьки не просто турбуються за дітей, вони вкладають в їх особистість свої уявлення про правильність і неправильність. Така залежність дитини від батьків і приводить до конфліктів батьків і дітей. В перехідному віці діти починають влаштовувати «бунт», вони починають турбуватися про себе, як про особистість, починають заявляти про своє «Я». Ця заява про себе проявляється через боротьбу за незалежність, відстоювання своїх поглядів і переконань. Перехідний вік – це вік боротьби за незалежність, тобто відстоювання особистості самої себе. Це відбувається через заперечення того, що в неї заклали. Формування особистості відбувається через відстоювання незалежності. Особистість дитини проявляється тільки в боротьбі за свою незалежність.

Після дошкільного віку діти продовжують шлях, і це вже є школа. Школа – місце, де навчаються діти [3, с. 9]. Школа – це не просто освітня установа, це головний осередок розвитку особистості учня, учень отримує в школі лише певну кількість знань. В наш час загальний інформаційний потік посилюється,

кількість знань значно збільшилась. Освіта дає дітям нові життєві стратегії, життєву компетентність, спрямовує мобільність їх соціальної поведінки. Навчання в школі буде закінчено, але школа життя не буде закривати свої двері, постійно підкладаючи нам нові й нові задачі, долаючи кризові ситуації, обираючи свій шлях у майбутньому.

Життя – це школа, а у дітей і через дітей завжди є чому повчатися і навчатися. Діти дають і силу і мотивацію [4, с. 6]. Головне правильно сприймати дітей – як вчителів. Сприймаючи дітей не як вихователів, а як об'єкт виховання, дорослі втрачають можливість динамічного внутрішнього росту і подавляють індивідуальність дитини непотрібними обмеженнями і заборонами. Діяльність батьків, учителів у навчанні та вихованні дітей досягне успіху тоді, коли вони об'єднують зусилля в справі навчання та виховання дітей, допоможуть один одному зрозуміти індивідуальні особливості дитини.

Зрозуміти, що саме в середині кожної людини є щось, що заважає в досягненні цілей, і те, чого ми дійсно хочемо. Кожен має розуміти і не вважати себе жертвою долі, а бачити себе, як активного творця особистого життя. Сьогодні все має відповідати вимогам сучасного суспільства, стати проблемою часу. Платформою для цього явища є дотримання суб'єктами спільної діяльності, єдиної політики у сфері виховання майбутніх громадян країни. Зміна до кращого наступить лише тоді, коли кожний буде відчувати відповідальність за свої справи і за те, що він робить.

Список використаних джерел:

1. Бех І. Д. Психологічні джерела виховної майстерності: навч. посібник / І. Д. Бех – К.: Академвидав, 2009. – С. 12.
2. Кузьмінській А. І. Педагогіка родинного виховання: навч. посібник / А. І. Кузьмінський, В. Л. Омеляненко. – К.: Знання, 2006. – С. 22.
3. Палтишев М. М. Педагогічна майстерність і шляхи її досягнення [Текст], М. М. Палтишев – Київ: Видавець Ешке О. М., 2000. – С. 9.
4. Проскура О. Підготовка дитини до розумової праці у школі. Початкова школа. – 1997. – № 10. – С. 6.

Білокопитов В.І.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Сумський національний аграрний університет*

ПРОЕКТ «КУЛЬТУРА ЯКОСТІ»: КОЛЕКТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УСІХ СУБ'ЄКТІВ ДІЯЛЬНОСТІ УСТАНОВИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Якість європейської освіти та, зокрема, вищої освіти було визначено як один з ключових чинників, які дозволять Європі досягти успіху у глобальній конкуренції.

Європейська асоціація університетів (ЄАУ) представляє та підтримує інтереси установ вищої освіти, є унікальним форумом для співпраці, що надає можливість